

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Vår dato: 1. august 2019
Deres dato: 9. mai 2019
Vår referanse: POL/DKØ/-
Deres referanse: 18/1920

Høring. Endringer av Skattefunn-ordningen.

NHO Mat og Drikke viser til Finansdepartementets høringsnotat datert 9. mai 2019 om endringer i Skattefunn-ordningen basert på evalueringen fra Samfunnsøkonomisk analyse AS og innspill fra Skattedirektoratet.

NHO Mat og Drikke mener Skattefunn-ordningen er et viktig virkemiddel for økt forsknings- og utviklingsinnsats i mat- og drikkenæringen. Medlemsbedrifter som bruker ordningen uttrykker blant annet at ordningen er lett tilgjengelig, krever lite mottakskompetanse, gir god risikoavlastning ved utviklingsprosjekter og at sensitiv informasjon fra prosjektene lettere kan holdes bedriftsinterne. Skattefunn oppleves å være den eneste ordningen som setter bedriftenes egne FoU-satsinger i sentrum uten spesifikke krav knyttet til for eksempel bestemte samarbeidspartnere eller satsingsfelt.

Skattefunn-ordningen er viktig også for de store bedriftene. Flere store bedrifter opplever at det ikke er andre egnede alternativer for å løse gitte FoU-oppgaver. Bedriftene ønsker ikke at prioritering av eksempelvis sentre for forskningsdrevet innovasjon skal komme til foretrengsel for Skattefunn. Skattefunn dekker enklere FoU-oppgaver uten det samme krav til forskningshøyde og er ofte «første trinn», og bidrar til «oversettelse» av forskningsresultater til kommersialisering. En rekke nye matprodukter og emballaseløsninger er blitt til ved hjelp av Skattefunn.

NHO Mat og Drikke ble i 2015 anmodet av Landbruks- og matdepartementet om å kartlegge omfanget av forskning og utvikling i mat- og drikkenæringen, og å vurdere hva som skulle til for å øke denne innsatsen. Vi viser i denne sammenheng til rapporten *Mat- og drikkenæringens forsknings- og innovasjonsaktivitet – Status og tiltak for økning* fra NHO Mat og Drikke, Norges Forskningsråd og Norsk institutt for bioøkonomi fra 2017.

Kommentarer til forslagene til endringer.

- Redusere maksimalt fradraggrunnlag fra 50 til 25 millioner kroner.*

Det er politiske uttrykte mål at investeringer i FoU i mat- og drikkenæringen bør økes og at kvaliteten på forskningen skal høynes. Bedriftenes muligheter til å samarbeide med de beste forskningsmiljøene bør da ikke begrenses. Kostnader påløper i mye større grad ved bruk av forskningsinstitusjoner enn i utelukkende egenutførte FoU-prosjekter. Selv om mat- og drikkeprodusenter hittil sjelden har oversteget 25 millioner, har det forekommet. Det er derfor ønskelig at denne muligheten fortsatt foreligger.

NHO Mat og Drikke støtter ikke forslaget om å redusere maksimalt fradraggrunnlag fra 50 til 25 millioner.
- Øke fradragprosenten til 25 pst. når det kjøpes tjenester fra forskningsinstitusjon.*

Økte kostnader ved bruk av eksterne forskningsressurser kunne begrunne en økning til 25 pst. fradrag når minst halve budsjettet er kjøpt forskning. Dette kompliserer administrasjonen, og det må i så fall finregnes

på om støttetaket vil bli nådd. Vi er usikre på om dette hadde medført økt kjøp av forskningstjenester. Etter vårt syn er det derfor viktigere at taket i forslag 1 ikke reduseres kombinert med en økning av timesatsen, jf. forslag 5 nedenfor.

NHO Mat og Drikke støtter, i likhet med departementet, under tvil ikke forslaget.

3. *Øke fradragsprosenten til 25 pst. for nye brukere.*

NHO Mat og Drikke mener at det er viktig at Skattefunn-ordningen er enkel å forstå og bruke. Ulike regler avhengig av hvor lenge bedriften har eksistert, vil komplisere ordningen. Vi mener at det er mye viktigere å etablere en veiledningsenhet for nye brukere. Det vil også redusere behovet for å benytte kommersielle tilbydere av søknadsskriving.

NHO Mat og Drikke mener derfor, i likhet med departementet, at det ikke bør være en egen sats for nye brukere.

4. *Innføre lik fradragsprosent (19 pst.) for alle bedrifter.*

Én sats for alle bedrifter er en forenkling som NHO Mat og Drikke støtter. Vi stiller imidlertid spørsmål om den ikke kunne ha vært på 20 pst.

NHO Mat og Drikke støtter innføring av én felles fradragssats uavhengig av bedriftens størrelse.

5. *Øke maksimal timesats.*

FoU i bedriftene utføres i stor grad av høyt utdannede personer med en adskillig høyere timekostnad enn 700 kroner, som var satsen foreslått av Samfunnsøkonomisk analyse. En sats på 650 kroner, som departementet foreslår og som i tillegg ikke skal indeksreguleres, er alt for lav til å være i nærheten av å representere en reell kostnadsdekning. Lave satser medfører noen ganger at prosjekter, ut fra en kost-nyttevurdering, dessverre ikke kan gjennomføres.

Satsen i Skattefunn-ordningen er lavere enn satsen for Norges Forskningsråd-prosjekter, og medfører dermed økt sjanse for at man kommer over støttegrensen. Støtten fra Forskningsrådet til for eksempel innovasjonsprosjekter er basert på en høyere timesats. Ved å legge de samme timene inn i Skattefunn blir grunnlaget for lavt i forhold til allerede mottatt støtte. Avkortning blir trukket fram som et problem av departementet fordi det øker administrasjonen. Det samme kan sies om det å bruke for lav timesats. Vi mener at timesatsen i Skattefunn ideelt sett burde legges tilnærmet den satsen Forskningsrådet benytter.

NHO Mat og Drikke mener at timesatsen bør økes til minimum 750 kroner.

6. *Maksimal timesats ved kjøp av FoU-tjenester fra nærstående.*

Det foreslås å begrense timesatsen fra nærstående institusjon til samme sats som for bedriftens egne timer. Når en bedrift i Norge etablerer en forskningsenhet, vil det som regel være behov for å kunne selge denne enhetens tjenester også til andre bedrifter. Dermed blir det naturlig å etablere en separat virksomhet som kan betjene også andre bedrifter i bransjen. Det krever «tette skott» mellom mor- og datterselskap.

NHO Mat og Drikke mener forslaget er mangelfullt konsekvensutredet, og at det bør vurderes alternative måter å løse utfordringene med omgåelse av regelverket.

NHO Mat og Drikke mener at forslaget vil være administrativt tyngende og potensielt vil kunne redusere FoU-investeringene. Vi støtter derfor ikke dette forslaget.

7. *Oppdragsforskning – presisering.*

NHO Mat og Drikke forutsetter det selvsagte i at presiseringen på dette punkt ikke er ment å ramme samarbeidsprosjekter mellom flere bedrifter, der hver virksomhet kreve skattefunnfradrag for sine kostnader i prosjektet.

8. *Krav til signering av timelister.*

Departementet mener at krav om signering av alle timelister både av den utførende ansatte og av prosjektleder, er et enkelt og lite kostnadskrevende tiltak. Medlemsbedriftene i NHO Mat og Drikke deler ikke denne vurderingen. Plikten til å kunne dokumentere timelister som fordelt per dag viser, navn på FoU-ansatt, antall timer samt hvilke delmål som er bearbeidet, gjør det nødvendig å føre timelister fortløpende. Krav om at disse signeres av den enkelte innebærer merarbeid med egne rutiner og oppfølging av disse. Et bedre system i form av en rapporteringsmal kan avhjelpe dette.

NHO Mat og Drikke mener at behovet for bedre kontroll med timelister bør løses på en mindre administrativt krevende måte.

9. *Geografisk begrensning av pådratte kostnader.*

Bedriftene velger forskningsmiljøer etter kvalitet og relevans, ikke på bakgrunn av geografi. Her foreslås det i realiteten å begrense bruken av forskningsinstitusjoner til EØS-institusjoner. Dette forslaget vil eksempelvis utelukke institusjoner i USA og Australia, og i løpet av kort tid antageligvis også britiske institusjoner.

Forslaget om at man også godtar institusjoner i land vi har skatteavtale eller informasjonsutvekslingsavtale med er slik sett en bedre avgrensning.

NHO Mat og Drikke støtter ikke forslaget om å begrense fradrag til kostnader i Skattefunn-ordningen til foretak hjemmehørende i EØS.

10. *Krav om prosjektrekskap fra underleverandør.*

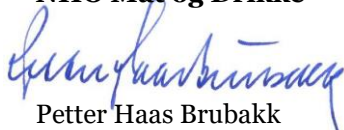
NHO Mat og Drikke mener at et krav om at underleverandører; i praksis eksterne forskningsinstitusjoner, skal utarbeide et prosjektrekskap vil være administrativt krevende og fordyrende. Det er dessuten problematisk at fremleggelse av regnskapet vil vise den eksterne aktørens profitt, og vanskelig for skattefunnsøkeren å gå inn og styre hvordan andre bedrifter skal foreta sin føring av kostnader. Skattefunn-bedriften må da betale for den tiden som blir brukt for at forskningsinstitusjonen skal utarbeide prosjektrekskapet.

NHO Mat og Drikke mener at tiltaket ikke er nødvendig og at det er for vidtgående. En avveining mellom behovet for å unngå at noen misbruker ordningen, og merarbeid og kostnadsøkning hos alle de lovlige bedriftene burde etter vår oppfatning føre til at dette kravet ikke innføres. Det kan dessuten være uheldig at bedrifter må legge frem regnskapene for sine kunder.

NHO Mat og Drikke fraråder at kravet om prosjektrekskap fra underleverandører innføres.

NHO Mat og Drikke står gjerne til disposisjon for å utdype ovenstående vurderinger og synspunkter dersom Finansdepartementet ønsker dette.

Med vennlig hilsen
NHO Mat og Drikke

Petter Haas Brubakk
Administrerende direktør

Kopi: Næringslivets Hovedorganisasjon